

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

21 Mei 1952.

21 MAI 1952.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 239
van het Wetboek der Registratierechten
in zake naturalisatie.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 239
du Code des Droits d'Enregistrement
en matière de naturalisation.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN (1). UITGEBRACHT
DOOR DE HEER DE SAEGER.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)
PAR M. DE SAEGER.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

MESDAMES, MESSIEURS,

Het vast recht, door artikel 238 van het Wetboek der Registratierechten vastgesteld, is tamelijk hoog, zowel wat de gewone naturalisatie als wat de grote naturalisatie betreft (onderscheidenlijk 12.000 frank en 24.000 frank).

De wetgever heeft dan ook een vermindering met 50 t. h. voorzien voor de personen die slechts over een bescheiden inkomen beschikken. De maatstaf voor de beoordeling van het begrip « bescheiden inkomen » werd terzake in 1933 vastgesteld op 12.000 frank inkomen van man en vrouw samen gerekend.

Bij de wet van 14 Augustus 1947, artikel 1, werd dit bedrag verdubbeld, hetzij 24.000 frank.

Het voorstel, dat aan uwe Commissie voor onderzoek werd onderworpen, beoogt dit bedrag op te voeren tot 40.000 frank. Dit voorstel is ongetwijfeld gematigd, vermits daardoor slechts een coëfficiënt 3,33 op het vooroorlogs bedrag wordt toegepast, daar de levensduurte schommelt rond coëfficiënt 4,20.

Het Departement van Justitie heeft de wens uitgedrukt dat het bedrag rekening zou houden met de familietoestand van de betrokkene. Deze zienswijze werd door een lid van uwe Commissie beaamd, waar het betoogde dat

Le droit fixe prévu par l'article 238 du Code des Droits d'Enregistrement est relativement élevé, tant en ce qui concerne la naturalisation ordinaire que la grande naturalisation (respectivement 12.000 et 24.000 francs).

C'est pourquoi le législateur a prévu une réduction de 50 % en faveur des personnes ne disposant que de revenus modestes. Le critère servant, en cette matière, à apprécier la notion « revenus modestes » a été fixé en 1933 à 12.000 francs, revenus du mari et de la femme réunis.

Par la loi du 14 août 1947, article 1er, ce montant a été porté au double, soit 24.000 francs.

La proposition soumise à l'examen de votre Commission tend à porter cette somme à 40.000 francs. Cette proposition est incontestablement modérée, puisqu'elle n'applique qu'un coëfficiënt de 3,33 au taux d'avant-guerre, alors que le coût de la vie oscille autour du coëfficiënt 4,20.

Le Département de la Justice a émis le vœu que le taux tienne compte de la situation familiale de l'intéressé. Un membre de votre Commission s'est rallié à cette manière de voir, mais en faisant observer que le revenu est moins à

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Van Belle, voorzitter; Couplet, De Saeger, Discry, Eeckman, Gaspar, Lamalle, Meyers, Oblin, Parisis, Philippart, Scheyven, Vanden Boeynants. — De Sweemer, Detiège, Embise, Fiévet, Martel, Merlot, Paque, Soudan, Tielemans. — Liebaert, Masquelier.

Zie :

203 : Wetsontwerp.

(1) Composition de la Commission : MM. Van Belle, président; Couplet, De Saeger, Discry, Eeckman, Gaspar, Lamalle, Meyers, Oblin, Parisis, Philippart, Scheyven, Vanden Boeynants. — De Sweemer, Detiège, Embise, Fiévet, Martel, Merlot, Paque, Soudan, Tielemans. — Liebaert, Masquelier.

Voir :

203 : Proposition de loi.

het inkomen minder moet beschouwd worden in functie van de persoon die het inkomen aanbrengt, maar veeleer in functie van de personen die van dit inkomen moeten leven.

Hetzelfde lid deed overigens opmerken dat het niet wenselijk is een bedrag in absolute cijfers in de wet te behouden, vermits dit op regelmatige tijdstippen de tussenkomst van de wetgever vergt om de bedragen aan te passen aan de gewijzigde levensomstandigheden. Daarom werd voorgesteld te verwijzen naar de wetgeving op de inkomstenbelastingen, door te bepalen dat van de vermindering zouden genieten dezen wier inkomen niet hoger beloopt dan de vrijgestelde minima inzake aanvullende personele belasting. Een wijziging in laatstgenoemde minima zou automatisch uitwerking hebben inzake artikel 239 van het Wetboek der Registratierechten.

Uwe Commissie heeft zich over dit voorstel niet kunnen uitspreken daar zij niet in het bezit was van de tekst van het amendement in kwestie.

Een lid heeft doen opmerken dat de naturalisatie van de man ook gevolgen heeft voor de echtgenote en de kinderen, zodat het aantal personen genietend van de naturalisatie groter is naarmate het gezin talrijker is.

Uwe Commissie heeft ten slotte het voorstel ongewijzigd aangenomen bij eenparigheid van stemmen.

Dit verslag werd bij eenparigheid goedgekeurd.

De Verslaggever,

J. DE SAEGER.

De Voorzitter,

F. VAN BELLE.

considérer en fonction de la personne qui apporte le revenu qu'en fonction des personnes qui doivent vivre de ce revenu.

Ce commissaire a par ailleurs fait observer également qu'il n'était pas souhaitable de maintenir ce taux en chiffres absolus, puisque cette façon de procéder requiert régulièrement l'intervention du législateur pour adapter les taux aux modifications intervenant dans les conditions d'existence. C'est pourquoi il a été proposé de se référer à la législation relative aux impôts sur les revenus, en stipulant que seraient bénéficiaires de cette réduction les personnes dont les revenus ne dépassent pas les minima exonérés en matière d'impôt complémentaire personnel. Toute modification de ces minima se répercuterait automatiquement en matière d'application de l'article 239 du Code des Droits d'Enregistrement.

Votre Commission n'a pu se prononcer sur cette proposition, n'étant pas en possession du texte de l'amendement en question.

Un membre de la Commission a fait observer que la naturalisation du mari entraîne également des conséquences pour l'épouse et les enfants, de sorte que le nombre de personnes bénéficiaires est d'autant plus élevé qu'est nombreuse la famille intéressée.

Finalement, votre Commission a adopté la proposition, sans modification aucune, à l'unanimité des voix.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

J. DE SAEGER.

Le Président,

F. VAN BELLE.